

LEVE DEN FÖRSTA MAJ, DET INTERNATIONELLA PROLETARIATETS DAG! FÖR ARBETARKLASSENS REVOLUTION, MOT IMPERIALISMENS UTSUGNING OCH KRIG!

"Alla hittillsvarande rörelser har varit rörelser av minoriteter eller i minoriteters intressen. Den proletära rörelsen är den självständiga rörelsen av det oerhörda flertalet i det oerhörda flertalets intressen. Proletariatet, det understa lagret i det nuvarande samhället, kan inte höja sig, inte resa sig, utan att hela överbyggnaden av de skikt, vilka bildar det officiella samhället, sprängs i luften" (Marx & Engels, Det Kommunistiska Partiets Manifest)

"Den grundläggande regeln, det första budordet för varje fackföreningsrörelse är att inte förlita sig på "staten" utan enbart på den egna klassens styrka... Förlita er inte på löften. Förlita er enbart på styrkan i klassens enhet och politiska medvetande!" (Lenin)

För att förstå var arbetarklassens kamp befinner sig idag är det avgörande att känna till vår kamps historia. När arbetarrörelsen växte sig stark och vann stora segrar under 18- och 1900-talen, så var det för att den gjort sig av med den gamla borgerliga och småborgerliga socialismens teorier och tagit till sig **den proletära, vetenskapliga socialismen, d.v.s. marxismen**. Denna tidiga arbetarrörelse - även här i Sverige - tog sin utgångspunkt i det **Kommunistiska Manifestet**. Den kunde ena och mobilisera klassen och gå framåt i kampen då den utgick från marxistiska principer: att **arbetarklassen är den enda konsekvent revolutionära klassen, som måste ta ledningen och erövra makten** för att kunna bygga socialism och fortsätta revolutionen för att avskaffa all utsugning och alla klasser. Att arbetarklassen inte kan ta makten genom det borgerliga systemet, utan bara genom att **störta den borgerliga staten och bygga sin egen stat**. Att klassen för att genomföra denna revolution behöver **sitt eget parti**, ett parti som är motsatsen till alla de borgerliga partierna och består av de mest klassmedvetna revolutionärerna, för att gå i spetsen och vägleda och samordna hela klassens kamp, både för dagskraven och för att ta makten.

Men så länge kapitalismen fortfarande finns, så utövar borgarklassen sitt inflytande även *inom* arbetarrörelsen, och opportunistiska ledare - **revisionister** - förvandlade de gamla arbetarpartierna till kapitalets redskap för att "lugna ner" klasskampen och bevara utsugarsystemet genom att *reformera* det. När kapitalismen gick in i sitt **imperialistiska** stadium för drygt 100 år sedan, så **splittrade dessa klassförrädare arbetarrörelsen** genom att ställa upp på **monopolkapitalets** sida, **till försvar för dess plundringskrig och utsugning av de förtryckta kolonierna**. Samtidigt fortsatte den revolutionära arbetarrörelsen under ledning av de Kommunistiska Partierna att vinna stora segrar, och förenade sin kamp med de förtryckta folkens kamp mot imperialismen. Genom att tillämpa de marxistiska principerna kunde klassen beväpna sig, erövra makten och bygga de första arbetarstaterna i Sovjetunionen och Kina, och därför också tillkämpa sig rättigheter och tillfälliga segrar i de länder där kapitalet fortfarande hade makten. I Sverige vann arbetarklassen viktiga delmål - såsom rösträtten och 8 timmars arbetsdag - **inte genom val eller debatter, utan genom organisering, strejker och våldsamma gatustrider mot borgarstatens våldsapparat**.

Idag har borgarklassen tillfälligt lyckats pressa tillbaka arbetarklassen i världen, och har utropat "kapitalismens slutliga seger" trots att hela deras system är ett genomruttet sjunkande skepp. Nu försöker denna lilla klick av monopolkapitalister och deras imperialistiska stater - **framför allt USA men också Ryssland, Kina, Tyskland, Sverige och de övriga** - att rädda sitt system med **ännu mer folk mord och nya omfördelningskrig**, och de använder sig av både fascism och reformistisk "vänster" tillsammans med myten om den "västerländska demokratin" för att dra med sig folket i de egna länderna på sin sida och trycka ner allt motstånd. Den alltmer intensiva

utsugningen skapar samtidigt mer motstånd, och **arbetarklassen reser sig igen: i revolutionära folkkrig som i Peru, Indien, Turkiet och Filippinerna, och i vilda strejker, massiva protester och uppror i arbetarförörterna i själva de imperialistiska länderna.** Den härskande klassen svarar med att militarisera sina stater, öka repressionen och det reaktionära våldet, och liksom på 18- och 1900-talet så främjar de den rasistiska hetsen för att hålla arbetarklassen splittrad, för att underlätta utsugningen av billig arbetskraft från de förtryckta länderna i Asien, Afrika, Latinamerika och Östeuropa, och för att än en gång legitimera sin exploatering och sina folkmordskrig i dessa länder. Kapitalismens grundläggande motsättning mellan borgarklass och arbetarklass fortsätter att vara den huvudsakliga i länder som Sverige, men på världsnivå står idag huvudmotsättningen mellan imperialismen och tredje världens förtryckta länder.

Även idag spelar opportunisterna i den borgerliga "vänstern" en viktig roll i att hålla nere upproret och låta imperialisterna kriga och exploatera "i fred". "Syriza" i Grekland, "Podemos" i Spanien och Bernie Sanders i USA marknadsförs vitt och brett som "nya" och "radikala" rörelser, men i själva verket ger de alla sitt fulla stöd både till de imperialistiska krigerna och till den statliga repressionen och utsugningen av arbetarklassen i de egna länderna - precis som revisionisterna gör här i Sverige. De som flyr från imperialismens krig drivs idag bort med tångar och batonger på order av Syrizas "vänsterregering". "Podemos" - liksom Vänsterpartiet i Sverige - riktar hycklande "kritik" mot imperialismens krig, samtidigt som deras ledning röstar för bombkrig och s.k. "internationella insatser" i Syrien, Libyen och andra länder där det gäller att försvara de imperialistiska storföretagens profiler. "Socialisten" Bernie Sanders har fördömt det palestinska folkets motståndskamp mot Israels ockupation och folkmord, och stöder "Israels rätt att försvara sig". Och allihop har de förstås för länge sedan tagit avstånd från alla planer på att störta kapitalet och upprätta arbetarstaten. Även om många av dem som följer dessa "socialister" faktiskt på allvar vill störta kapitalet och bygga ett annat samhälle, så har denna typ av "vänster" ingenting med arbetarrörelse att göra; den är inte och kan inte bli något annat än en del av borgarklassens politiska system.

När borgarna nu försöker vända oss arbetare mot varandra - med hetsen mot invandrare, med krigshets och övervakning under förevändningar om "krig mot terrorn" och med svammel om "mångkultur" och "västerländsk demokrati" - så behöver vi **stärka vårt klassmedvetande** och lära oss av vår kamps historia. **Klasskampen här i Sverige - kampen om lönerna, mot nedskärningarna, för bostäder, för en fungerande vård, mot fascismen och för makten åt arbetarklassen - är inte skild från klasskampen på världsnivå.** De kapitalister som suger ut oss och försämrar våra levnadsförhållanden här hemma är **samma** kapitalister som suger ut arbetarna i Rumänien eller Bangladesh, **samma** kapitalister som bombar sönder Syrien och Irak, **samma** kapitalister som suger ut dessa länders folk när de tvingats fly. Vår främsta uppgift här hemma är att bekämpa och störta den svenska borgarklassens diktatur, men detta är omöjligt utan att samtidigt **bekämpa de svenska och de övriga imperialisternas krig och utsugning runtom i världen, och förena oss med dem som kämpar i de förtryckta länderna för att slänga ut dessa imperialister.** Det är idag en akut uppgift att återigen mobilisera arbetarklassens motstånd mot de imperialistiska krigerna, och bekämpa de s.k. "socialister" som på kapitalets uppdrag stödjer och främjar dessa krig.

För att arbetarklassen ska kunna göra slut på kapitalismens utsugning, och inte bara nöja sig med att tigga smulor från borgarnas bord i form av "välfärd" och små tillfälliga reformer, så behöver klassen organisera sig helt oberoende av den borgerliga staten, dess riksdag, dess partier och dess polis och militär. Den organisering som krävs uppstår inte spontant, utan kräver att klassen skapar sitt **Kommunistiska Parti**, "en medveten förtrupp med kunskap om den revolutionära processens lagar", bestående av klassens bästa söner och döttrar och beväpnade med den **internationella arbetarklassens och sina egna erfarenheter.** Ett parti som inte skjuter upp revolutionen i oändlighet för att "samla krafter" inom det borgerliga systemets ramar, utan som redan från början är byggt för strid. Kort sagt, ett parti som tillämpar arbetarklassens ideologi på Sveriges förhållanden för att krossa borgarstaten och bygga arbetarstaten och socialismen.

**LEVE DEN FÖRSTA MAJ, DET INTERNATIONELLA PROLETARIATETS DAG!
DET ÄR RÄTT ATT GÖRA UPPROR!
KROSSA IMPERIALISMEN!
LEVE MAOISMEN, NED MED REVISIONISMEN!**